
PRYZSPORZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg n praet przysporzyło się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Powiększyć się, pomnożyć się [bezpodmiotowo: komu czego]: Damno auctus. Prziŝporzyło mu ŝie ŝzkody. *Mącz 77d.*

Formacje współrdzenne cf SPORZYĆ.